

Universitätsbibliothek Paderborn

Ōrigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

II. nomen,

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

CAPVT PRIMVM.

I. Origenis patria, etas, parentes, II. nomen, III. cognomenta, IV. institutio puerilis, indies, V. preceipores & studia. VI. Utrum Ammonum audirerit. VII. An plures fuerint Origenes, & plures Adamanty. VIII. Leonida martyrium. IX. Origenes Grammaticam publice profitetur, Catechumenos instituit, Martyribus prefcto est. X. Utrum hoc tempore Cesaream Cappadocie ruerit. XI. Grammatica docende munus abdicat. XII. Pte eius exercitationes. Plurimi ex eius discipulis martyrium obiunt. XIII. Se ipse evirat. B

I. ORIGENES genere Ægyptius, Alexandriæ natus est anno Christi, ut videtur, centesimo octogesimo quinto, annum iam sextum imperante Commodo, nonum vero Christianam tempuplicam administrante Eleutherio Papa, Triario Materno, M. Atilio Bradua COSS. Cum enim decimum septimum ætatis annam egisse eum scribat Eusebius, quo tempore martyrium expeditus pater eius Leonides, anno nempe Severi decimo, plane ab eo, quem dixi, cardine, vita initium videtur duxisse. Biennio juniotem faciunt Fasti Siculi, aliquæ, & in annum qui fuit Clodio Crispino, & Papirio Æliano COSS. ortum ejus conferunt. Eadem videtur Marianus Scoti ratio, nam in annum Christi 204 Leonida martyrium conicit. Toto vero triennio recentiori credit Origenem Hermannus Contractus: nonnulli etiam quadrennio. Nos Eusebij sequimur ειποντας. Pater illi fuit is, quem dixi, Leonides, omni virtutum genere insignis, & sacris disciplinis apprime institutus, Episcopatu etiam, ut scribit Suidas, prædictus. Matris nomen silentio Autores preserunt.

II. Origenes appellatus est: cuius nominis etymon à multis disquisitum est. Theophanes Cerameus Hom. 22. αεριών τε οργής ιτανός, appellat: sed non tam, ut videtur, ad indicandum nominis originem, quam ad suggillandum Origenem qualita ex vocis sono occasione. Erasmus, Caninius, Hoefschelius, & Schottus, viri Græcis literis luculententer exculti, nonnullique præterea, οριζόντες dictum putant, quasi οριζόντες, οριζόντες, οριζόντες. D. Iohannes Tarinus, & alij, ita cum existimant appellatum, quasi οριζόντες, seu οριζόντες. Arta, mature gentium. Inepte Badius, qui dictum fingit ab οριζόντες, quod idem est ac οριζόντες. Ego ab Oro, qui Ægyptiorum Deus est, nomen illud proflixissime existimo, quemadmodum à Iove Diogenem: à Mercurio, Hermogenem. Neque vero miretur quisquam Christianos parentes ab Ethnicorum Deo derivatam appellationem filio indidisse; id enim tum erat usū pervagatum, nec eiusmodi nomina abiiciebant Catechumeni cum Christi fidem amplectebantur; atque hinc Dionysius ille Areopagita, Apollos Alexandrinus, Phœbe, Hermes, Hermes, Nereus, & Diotrepheus, Lucæ, Paulo, & Iohanni inter Christianos commemorat; hinc Ammoni, Serapiones, Athenagoræ, Apollinarij, Demetrii, Isidorii: quis enim, ait Tertullianus, nominum restat? Quod autem obici potest ab Oro Orogenem E fuisse dicendum, non Origenem, de nihilo est; nam primum responderi potest sic pro αριστοτελε. Mercurium αριστοτελε fuisse dictum: sic Cephalidoro nomen fuisse eidam Aristotelis adversario, qui Cephalidoro fuerat appellandus; usu quoque receptissimum esse apud Latinos ita nomina confare: sic Diomophonem, & Clitophonem à Comicis dictos, qui ab aliis Demophonem, & Clitophonem; sic Phœbigenam à Virgilio, qui Phœbigena dici debuisset. Et ut similem nominum coagmentationem proferre nullam possemus, quis accuratam Hellenismi munditiem in Alexandrina requirat Dialecto, quæ à Macedonica proœpta est, barbara ipsa primum & impura, & extra Gracarum censum numerata, tot deinde Gentium commercio inquinata, & ab Ægyptis demum, inter quos confudit, distorta & corrupta. Inde fit ut Alexandrinorum loquela tam sepe carpant Critici antiqui, Phrynicus, Thomas Magister, & Helladius Bezaninous. Verum his omissis genuina responsio ex sequentibus facile extabit. Orus Ægyptiorum Deus est Osiris & Isidis filius, quem Apollinem esse, & Solem Veteres magno consensu tradiderunt. Orum seu Horū dictum existimavit Horus Apollo, quod horis præfuit; Horas contra nomen ab eo traxisse, & quatuor anni tempestates δέκα indidem dictas, & annum, & Græcorū annales, & corum scriptores αριστοτελε, tradunt Macrobius, & Censorinus. Inepte Horus Apollo. ιψι μὲν τῷ αἰγυπτίῳ οὐαῖτι, Εὐαίστοις διάλογοι, inquit Pausanias: vere. Salmasius Orum nomen habere censet à veteris lingue Ægyptiæ vocabulo μωῆς, vel absque articulo, μω, quod Regem sonat. Ita certe p. 78. quidein sepe exponit Ibo Cabar in Scala magna, quam edidit Kircherus. Sunt qui de-

Fu'rb. Hisb.
lib. 6. cap. 2.

LIBER PRIMVS.

E III. Id ergo nominis à puer habuit Origenes, at annis subinde prodeuntibus Adamantius cognominatus est, ⁱⁿ *ad Marcellum deus* *scriptor* *de* *ad* *de* *doceat*. inquit Pho- Pho. Cod.
tius; vel propter mentis adamantium robur, quia nullis in illistranda Scriptura, & in ^{13.} scribendo laboribus defatigaretur, quemadmodum in Epistola ad Marcellam prodit Hieronymus; vel quod tanquam invictus adamas fortiter veræ fidei opem ferret, omniaque in se missa Hereticorum tela veritate ipsa retunderet. Atque id cognomentum sibi hunc ipsum asciisse tradit Epiphanius. Hinc refellitur Erasmus illud ipsi iam à vita exortu ^{Epiph. Her.} non ex moribus inditum existimans. Ab ingenti etiam librorum quos assidue scribebat ^{64. c. 75.} ^{Rer. in} ^{vii. Origen.} copia ^{ou} ^{oīlē}, ^{five} ^{ou} ^{oīlē}, ^{five} ^{ou} ^{oīlē} & dici meruit. Chalcenteri etiam attributum est ei ab Hieronymo cognomenum, ad Didymum illius Alexandrini Grammatici exemplum, qui ob indefessum scribendi studium, & assiduum circa libros moram eandem appellationem consecutus est; supra tria siquidem librorum millia & quingentos conscripsit, cum multo plures Origenem scripsisse proditum sit: minime autem dum vivet Adamantius noster Chalcenteri nomen gesit. Paribus de causis Apion Grammaticus, ac itidem Agyptius, propter inusitatam in literariis laboribus constantiam, ^{me} ^{oīlē} cognomine dictus est. Sed redeamus ad propositum.

IV. Sex prater Origenem filios suscepit Leonides: at cum in illo admodum etiam tum puero magna ad virtutem eluceret indoles, omnem fere Patris amorem ac studium ad se convertit. Hunc itaque sibi domestica institutione, assiduisque praceptis formandum suscepit Leonides, animumque rudem primis imbuti Christianæ pietatis, divinaturumq; simul & exoticarum doctrinarum clementis: sed ita ramen ut in quo fidianis exer-